

نگاه هفته

مخافت دو کشور با فریز نفتی

سعیده شفیعی
پژوهشگر اقتصادی

● در روزهای آغازین هفته گذشته قیمت‌ها از نوسان اندکی برخوردار بودند. روز دوشنبه به دلیل رشد صادرات فراورده‌های نفتی چین و رشد تولید عراق و نیجریه قیمت‌ها کاهش یافتند و شاخص برنت به زیر ۵۰ دلار بازگشت. روز سه‌شنبه در واکنش به انتشار خبری مبنی بر احتمال شرکت ایران در نشست اعضای اوپک در ماه آینده میلادی، بازار با رشد قیمت مواجه شد اما در دو روز پایانی هفته، قیمت‌ها نسبت به اواسط هفته با کاهش بیشتر روبه‌رو شدند.

سه شاخص اصلی قیمت نفت

نفت «برنت دریای شمال» (Brent) در نخستین ساعات روز جمعه بیست‌وششم آگوست ۴۹دلارو ۶۷ سنت معامله شد که نسبت به پایان هفته قبل، یک‌دلارو ۲۲ سنت کاهش یافته است. شاخص «نفت وست‌تگزاس اینترمیت» (WTI) نیز در همین روز ۴۷دلارو ۳۳ سنت معامله شد که نسبت به پایان هفته قبل، حدود ۸۹ سنت افت نشان می‌دهد. همچنین بنا بر گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبد نفتی این سازمان (OPEC Reference Basket Price) - که متشکل از میانگین قیمت نفت ۱۲ کشور عضو این سازمان است- در پایان روز پنجشنبه بیست‌وپنجم آگوست به ۴۵دلارو ۲۸ سنت رسید که نسبت به روز مشابه هفته گذشته، یک‌دلارو ۲۲ سنت پایین‌تر است.

پیش‌بینی‌های بازار

به گزارش خبرگزاری رویترز، بانک آمریکایی «مرگان استنتلی» در گزارشی اعلام کرد از هم‌اکنون تا زمان برگزاری نشست تولیدکنندگان نفت در ماه آینده میلادی، به احتمال زیاد بازار نفت در تلاطم باقی خواهد ماند. بنا بر این گزارش، دولت عربستان مذاکره درباره تثبیت سطح تولید نفت را به احتمال زیاد جدی نخواهد گرفت و به این دلیل، افزایش قیمت‌ها محقق نخواهد شد. بانک آمریکایی «گلدمن‌ساکس» نیز در گزارشی اعلام کرد تا پایان سال آینده، قیمت نفت به بازه ۴۵ تا ۵۰ دلار برای هر بشکه باقی خواهد ماند. این گزارش تصمیم تولیدکنندگان عمده بر سر کاهش تولید را در بازگشت توازن به بازار نفت بی‌تاثیر می‌داند. بانک «بی‌ان‌پی پاریناس» نیز در گزارشی از بازار نفت اعلام کرد تولید نفت کشورهایی که در سه‌ماهه دوم امسال با چالش مختل شده بود، اکنون به بازار بازگشته و مجموع تولید نفت اوپک بیشتر شده است. بنا بر پیش‌بینی این بانک فرانسوی، افت تولید نفت شیل آمریکا کمتر از پیش‌بینی‌ها خواهد بود. بانک انگلیسی بارکلیز نیز در گزارشی به بررسی وضعیت بازار نفت پرداخت. بنا بر این گزارش، با وجود نزدیک‌شدن ایران به سطح تولید نفت پیش از تحریم‌ها و همراهی نکردن عربستان در کاهش تولید، قیمت ۵۰دلاری نفت در میان‌مدت پایدار خواهد بود.

عدم همراهی عراق با کاهش تولید

دولت عراق روز سه‌شنبه از شرکت‌های خارجی فعال در صنعت نفت خود خواست برداشت نفت را از میدان‌های نفتی این کشور افزایش دهند. همچنین براساس گزارش خبرگزاری بلومبرگ به نقل از فارس، در چند روز آینده دولت عراق بهره‌برداری را از سه میدان نفتی در کرکوک آغاز خواهد کرد که ۱۵۰ هزار بشکه به تولید نفت این کشور خواهد افزود. از این رو به نظر می‌رسد حتی در صورت به‌توافق‌نرسیدن سایر تولیدکنندگان، افزایش صادرات عراق آثار طرر فزیز نفتی را مختل خواهد کرد. علاوه بر این حیدرالعبادی، نخست‌وزیر عراق نیز در پاسخ به سؤالی اظهار کرد این کشور با محدودکردن سطح تولید موافق نیست؛ چراکه عراق از کاهش قیمت نفت در دو سال اخیر متضرر شده و همچنین هنوز به سطح مناسب تولید خود نرسیده است. این تصمیم در حالی رخ می‌دهد که کشورهای عضو اوپک ۲۶ تا ۲۸ ماه سپتامبر (پنجم تا هفتم مهرماه) در حاشیه اجلاس مجمع بین‌المللی انرژی در الجزایر-کرد هم می‌آیند تا درباره محدودیت تولید و تقویت قیمت‌ها تصمیم‌گیری کنند.

رشد ۵۰۰هزاربشکه‌ای با قراردادهای جدید

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، شاخص اسپات هنری‌هاب (Henry Hub) به‌عنوان شاخصی برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا در هفته منتهی به بیست‌وششم آگوست، در سطح دو دلار و ۷۵ سنت به ازای هر میلیون بی‌تی‌یو یا واحد گرمایی انگلیسی (MMBtu) میداله شد که نسبت به هفته گذشته، هشت سنت افزایش یافته است.

شرق؛ بالاخره چینی‌ها هم جلوی بوروکراسی عریض و طویل و برپیج‌وخم اقتصاد ایران لنگ انداختند. مکاتبات و تعاملاتی با مجموعه‌ای از سازندگان خارجی برای ورود به صنعت ساختمان ایران انجام شده بود، اما دراین‌میان حتی چینی‌ها که نیز که در کشف و قبضه‌کردن بازار قدرقدرت هستند و می‌خواستند با تکنولوژی مدرن، مدت زمان و هزینه ساخت واحدهای مسکونی در ایران را ۳۰ تا ۴۰ درصد کاهش بدهند، در بوروکراسی عریض و طویل دولتی مستاصل و مستهلک شدند و عطا را به لقا بخشیدند. در واقع چینی‌ها که قرار بود در ایران با آخرین تکنولوژی‌های روز دنیا مسکن بسازند، نیامده، رفتند. بیت‌الله ستاریان، کارشناس اقتصاد مسکن، با تأیید تعاملات و مکاتباتی که با مجموعه‌ای از سازندگان خارجی برای ورود به صنعت ساختمان ایران شده است، می‌گوید: دراین‌میان ما یک مشکل اساسی در کشور داریم و آن اینکه ساختار اقتصادی بخش مسکن به‌گونه‌ای است که سازندگان خارجی ملزم هستن برای فعالیت در ایران حتما با بخش دولتی کار کنند؛ چراکه بخش خصوصی اصلا چنین اجازه‌ای از سوی دولت و قانون ندارد که با سرمایه‌گذار خارجی وارد مشارکت شود یا فاینانس و سرمایه او را جذب کند؛ ازاین‌رو چینی‌ها فقط می‌توانند به حوزه ساخت‌وسازهای دولتی وارد شوند، ۱۰ تا ۲۰ هزار واحد بسازند و بروند.

پیش از این، سابقه ورود خارجی‌ها به‌ویژه ترک‌ها به صنعت ساختمان ایران و پروژه مسکن مهر تجربه شده است؛ اما در این موارد هم به گفته ستاریان نتیجه مطلوبی حاصل نشده است. این استاد دانشگاه در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید: چینی‌ها و ترک‌ها قیلا آمده‌اند و این رفتار را در سیستم اداری ایران تجربه کرده‌اند؛ گرچه ابتدای کار ادعا می‌کنند در مدت شش تا هشت ماه می‌توانند چند هزار واحد مسکونی را تحویل بدهند یا یک پروژه را هشت، ۹ ماهه به اتمام برسانند؛ اما در عمل می‌بینند باید چند سال در بوروکراسی دولتی ایران دوندگی کنند تا اساتر کار را برزند. در حقیقت یکی صنعتگر با سرمایه‌گذار خارجی برای فعالیت اقتصادی و کسب سود، وارد کشور دیگری می‌شود؛ درحالی‌که در این بوروکراسی پیچیده، عملا خواب سرمایه به قدری بالا می‌رود که طرف خارجی را زمین‌گیر می‌کند و کار را به جایی می‌رساند که با بالا رفتن خواب سرمایه، ضرر کنی و عطای ساختمان‌سازی در ایران را به لقایش بیخشد و برود. ستاریان با اشاره به اینکه ۹۴ درصد صنعت ساختمان‌سازی ایران در ید بخش خصوصی است، مشارکت با خارجی‌ها را نیز کار بخش خصوصی می‌داند نه دولت. او می‌گوید: سرمایه‌گذاران و انبوه‌سازان بخش خصوصی باید دست اینها را بگیرند و آنها را به ایران بیاورند، اما دست و پای بخش خصوصی را جوری

بسته‌اند که هرگز چنین امکانی ندارد.

از دیگر سو اگر انبوه‌ساز ایرانی هم بخواهد ساخت پروژه خود را به چینی‌ها واگذار کند مشکل دارد؛ چراکه جدای از تکنولوژی، ساختمان‌سازی، نقدبنگی هفتگی هم می‌خواهد که سازنده‌های ایرانی ندارند. انبوه‌سازان در همه کشورهای از سیستم‌های مدرن بانکی استفاده می‌کنند؛ اما سازنده ایرانی در این حوزه دچار یک محرومیت تحمیلی است و نه‌تنها اجازه ندارد با بانک‌ها و سرمایه‌های خارجی استفاده کند، بلکه بانک‌های فشل و بی‌پول داخلی بزرگ‌ترین بلای جانش هستند.

این کارشناس حوزه مسکن، در پاسخ به این سؤال که اگر چینی‌ها بتوانند وارد صنعت ساختمان ایران شوند آیا مصنوعات و اسکلت فلزی ساختمان را وارد می‌کنند یا با استفاده از توان داخلی به تولید آن می‌پردازند، اظهار می‌کند: زوال معقول به این صورت است که طرف خارجی کارخانه خود را در سایت طرح مورد نظر ایجاد می‌کند؛ چراکه این کار در مقایسه با واردات قطعات و مصنوعات به صرفه‌تر است؛ پس اگر چینی‌ها بخواهند در ایران ساختمان‌سازی کنند، کارخانه را می‌آورند نه محصولاتش را. تکنولوژی‌های مدرن ساختمان‌سازی سال‌هاست توانسته با افزایش سرعت ساخت، کاهش هزینه و بالا بردن عمر ساختمان، کشورهای توسعه‌یافته را از شر مشکل مسکن برهاند؛ اما به قول ستاریان ما در ایران هنوز می‌خواهیم با آجر و سیمان مسکن بسازیم و نیاز یک‌میلیون‌واحدی کشور در سال را برطرف کنیم.

کاهش۴۰تا۴۰درصدی‌هزینه‌ساخت
او تکنولوژی ساختمان‌سازی چینی‌ها را یکی از تکنولوژی‌های برتر و مدرن دنیا عنوان می‌کند که اگر

اقتصاد

چشم‌بادامی‌ها در بیج‌وخم بوروکراسی ایران کم آوردند

رؤیای مسکن چینی

بفراهم‌شدن زمینه همکاری با بخش خصوصی ایران، وارد صنعت ساختمان کشور شود، می‌تواند به توسعه پروژه خود را به چینی‌ها واگذار کند مشکل دارد؛ چراکه جدای از تکنولوژی، ساختمان‌سازی، نقدبنگی هفتگی هم می‌خواهد که سازنده‌های ایرانی ندارند. انبوه‌سازان در همه کشورهای از سیستم‌های مدرن بانکی استفاده می‌کنند؛ اما سازنده ایرانی در این حوزه دچار یک محرومیت تحمیلی است و نه‌تنها اجازه ندارد با بانک‌ها و سرمایه‌های خارجی استفاده کند، بلکه بانک‌های فشل و بی‌پول داخلی بزرگ‌ترین بلای جانش هستند. این کارشناس حوزه مسکن، در پاسخ به این سؤال که اگر چینی‌ها بتوانند وارد صنعت ساختمان ایران شوند آیا مصنوعات و اسکلت فلزی ساختمان را وارد می‌کنند یا با استفاده از توان داخلی به تولید آن می‌پردازند، اظهار می‌کند: زوال معقول به این صورت است که طرف خارجی کارخانه خود را در سایت طرح مورد نظر ایجاد می‌کند؛ چراکه این کار در مقایسه با واردات قطعات و مصنوعات به صرفه‌تر است؛ پس اگر چینی‌ها بخواهند در ایران ساختمان‌سازی کنند، کارخانه را می‌آورند نه محصولاتش را. تکنولوژی‌های مدرن ساختمان‌سازی سال‌هاست توانسته با افزایش سرعت ساخت، کاهش هزینه و بالا بردن عمر ساختمان، کشورهای توسعه‌یافته را از شر مشکل مسکن برهاند؛ اما به قول ستاریان ما در ایران هنوز می‌خواهیم با آجر و سیمان مسکن بسازیم و نیاز یک‌میلیون‌واحدی کشور در سال را برطرف کنیم.

تعدد هماهنگی‌ها خارجی‌ها را ورشکسته می‌کند
البته این استاد دانشگاه بلافاصله تأکید می‌کند خارجی‌ها به هزار و یک دلیل نمی‌توانند به صورت موثر و گسترده به صنعت ساخت‌وساز ایران وارد شوند. استدلال او هم این است اگر آن سازنده بخواهد رازنی برای فعالیت را مثلا از وزارت مسکن و شهرسازی شروع کند و بعد از هماهنگی با بانک مرکزی و دیگر دستگاه‌ها وارد اجرا شود، فاصله بین جلسات و تعدد مجوزها و

هماهنگی‌ها به‌قدری زیاد می‌شود که شرکت را به مرز ورشکستگی می‌رساند.

با توجه به اینکه ساختار اقتصادی ایران راه چاره‌ای جز همکاری با دولت برای سازندگان خارجی نمی‌گذارد، اگر چینی‌ها به ایران هم بایند، نمی‌توانند نیاز یک میلیون تا یک‌ونیم‌میلیونی ایران به مسکن، که پیش از این برای حل معضل مسکن هدف‌گذاری شده بود را تأمین کنند و همان‌گونه که ستاریان گفت، در همکاری با بخش دولتی ۱۰ تا ۲۰ هزار واحد مسکونی می‌سازند و می‌روند.

رنگ‌باختن رکود با مشارکت چینی‌ها و بخش خصوصی

این استاد دانشگاه اظهار کرد با فرض اینکه امکان مشارکت و جوینت‌شدن سازندگان چینی با انبوه‌سازان ایرانی مهیا شود، می‌تواند سالانه یک تا دو میلیون واحد مسکونی بسازند. با این حساب، اگر دست بخش خصوصی در جذب سرمایه و جوینت‌شدن با خارجی‌ها و آوردن پول باز شود، نه‌فقط رکود و معضل بازار مسکن از بین می‌رود، بلکه رکود در بخش‌های دیگر اقتصاد هم رنگ می‌بازد بدون اینکه به تزریق مستقیم یا غیرمستقیم پول نفت به صنعت ساختمان نیازی باشد. ستاریان درباره اینکه وقتی مارکت چینی‌ها با دولت مجاز است، آیا ورود آنها می‌تواند معضل مسکن مهر را حل کند یا به اجرای طرحی شبیه به مسکن مهر با چانمایی بهتر کمک کند، می‌گوید: یکی از بزرگ‌ترین ایرادهای مسکن مهر این بود که دولت وارد آن شد. در هیچ‌کدام دنیا دولت‌ها وارد حوزه مسکن نمی‌شوند مگر بعد از جنگ جهانی دوم که حکومت کمونیستی روسیه این کار را کرد و ۲۰ درصد مسکن در اختیار دولت قرار گرفت. آن‌گونه که این کارشناس اقتصاد مسکن اظهار می‌کند، شیوه کار سازندگان خارجی با دولت برای ساختمان‌سازی به این شیوه خواهد بود که بانک مرکزی ضمانت‌نامه‌ای به آنها می‌دهد تا دولت بتواند از فاینانس و تکنولوژی آنها استفاده کند. آنها هم تعدادی واحد می‌سازند و بدون اینکه کاری به فروش و مسائل دیگر داشته باشند، اصل و فرع پولشان را می‌گیرند و می‌روند. بخش خصوصی نمی‌تواند چنین تضمینی دهد پس بدون اینکه امکان مشارکت با خارجی‌ها را داشته باشد، قادر نخواهد بود مثل دولت وارد عمل شود.

به اعتقاد ستاریان، ما محتاج واردات تکنولوژی برای صنعت ساختمان هستیم و قطعا تکنولوژی چینی‌ها از ما برتر است. به گفته او، ایرانیان در ۱۰هزار سال گذشته به‌عنوان صادرکننده تکنولوژی ساخت مطرح بوده‌اند، اما از اواخر دوره قاجار در نقش واردکننده تکنولوژی ساخت ظاهر شدند که البته این کار به‌درستی انجام نشده و هنوز با آجر و سیمان ساختمان می‌سازیم.

دولت یازدهم، بدون تردید بهره‌برداری از فاز اول پالایشگاه ستاره خلیج فارس است؛ ستاره خلیج فارس تنها پالایشگاه کشور است که با دریافت خوراک کامل معیانات گازی به میزان ۳۶۰ هزار بشکه در روز، بنزین و سایر فراورده‌های نفتی اصلی از جمله نفت‌گاز و نفت سفید را با استاندارد یورو چهار تولید خواهد کرد. بهره‌برداری از فاز اول آن براساس برنامه اعلام‌شده از سوی مجریان طرح، در اواخر سال جاری آغاز خواهد شد. به‌این‌ترتیب با بهره‌برداری از فاز نخست این طرح ۱۲ میلیون لیتر بر تولید بنزین یورو ۵٫۷ میلیون لیتر تولید نفت‌گاز و نفت سفید (سوخت جت) افزوده خواهد شد. با بهره‌رداری کامل از این طرح، ارقام ذکرشده به سه برابر خواهد رسید و در مجموع ۳۶ میلیون لیتر در روز بنزین یورو چهار و ۱۳٫۵ میلیون لیتر نفت‌گاز یورو چهار و ۳٫۵ میلیون لیتر سوخت جت به مجموع تولید فراورده‌های نفتی کشور افزوده خواهد شد. طرح‌های ارتقای کیفیت فراورده‌های نفتی در سایر پالایشگاه‌های کشور در دست اجراست و مطابق برنامه زمان‌بندی به بهره‌برداری خواهند رسید؛ اما با تکمیل فازهای سه‌گانه مکاپروژه ستاره خلیج فارس در آینده نزدیک، جمهوری اسلامی ایران رای نخستین‌بار در دهه‌های گذشته از واردات بنزین بی‌نیاز و به یکی از صادرکنندگان عمده این فراورده اهربردی در منطقه خاورمیانه تبدیل خواهد شد. مهم‌ترین اینکه، یکی از حساس‌ترین برنامه‌های زیست‌محیطی کشور در مقیاس ملی با هدف پاک‌سازی هوای شهرها و حمایت از فردایی سالم‌تر و امید به زندگی بهتر برای تمامی شهروندان کشور، تحقق یافته و به این ترتیب وعده‌های زیست‌محیطی دولت یازدهم استندارد را برای تحقق یافته و به کلان‌شهرهای کلان‌شهرها و شهرهای بزرگ کشور محقق می‌شود.

«معاون مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی ایران

اقتصاد سبز

نقش زنان روستایی در فراوری محصولات کشاورزی

فاطمه پاسبان
کارشناس کشاورزی

● میشل باجלט، معاون دبیر کل و مدیر اجرایی زنان سازمان ملل، می‌گوید: «هنگامی که زنان توانمند شده و حقوق دسترسی به زمین، رهبری، فرصت‌ها و انجام انتخاب‌های خود را داشته باشند، رشد اقتصادی و امنیت غذایی افزایش یافته و چشم‌انداز برای نسل فعلی و آینده بهبود می‌یابد». زنان ستون فقرات توسعه اقتصاد روستایی و ملی هستند. در جهان زنان در حدود ۴۳ درصد از نیروی کار کشاورزی را دارا هستند و این سهم در برخی از کشورها به بیش از ۷۰ درصد می‌رسد. به‌طوری‌که به‌طور میانگین سهم زنان از نیروی کار کشاورزی از حدود ۲۰ درصد در آمریکای لاتین تا تقریبا ۵۰ درصد در شرق و جنوب شرق آسیا و جنوب صحرای آفریقا را شامل شده که در برخی مناطق هم از ۵۰ درصد بیشتر است. سهم زنان در بازار کار بخش کشاورزی به‌سرعت در حال تغییر در جهان است و ازهمین‌روست که حضور زنان روستایی در فعالیت‌های مختلف اقتصادی از تولید تا فراوری و بازاریابی و فروش دیده می‌شود. در آفریقا، ۸۰ درصد از محصولات کشاورزی به‌وسیله کشاورزان کوچک و عمدتا ازسوی زنان روستایی تولید می‌شود. زنان بین ۶۰ تا ۸۰ درصد از موادغذایی به بسیاری از کشورهای درحال‌توسعه را تولید می‌کنند و مسئول نییمی از کل تولید مواد غذایی در جهان هستند. زنان روستایی نقش اصلی‌ای را در تولید مواد غذایی، مدیریت منابع طبیعی، درآمذایی، مراقبت از خانه و خانواده و همچنین امنیت غذایی ایفا می‌کنند. زنان (UNIDO, Women in Agribusiness) روستایی بیشتر از زنان و مردان شهری کار کرده و وقت زیادی صرف امور خانه و کارهای تولیدی خانواده می‌کنند. مطالعه‌ای در ۲۵ کشور در جنوب صحرای آفریقا تخمین زده که زنان حداقل ۱۶میلیون ساعت در روز برای جمع‌آوری آب آشامیدنی صرف می‌کنند و در مقابل مردان شش میلیون ساعت و کودکان، چهار میلیون ساعت وقت صرف کرده‌اند (UNDP- Millennium Develop- ment Goals Report ۲۰۱۲). آمار جهانی نشان می‌دهد زنان روستایی در فعالیت‌های گوناگونی مشغول به کار هستند که یکی از این فعالیت‌ها مربوط به فراوری محصولات کشاورزی است. مؤسسات بین‌المللی حمایت‌های کافی و لازم را درباره توسعه فعالیت‌های فراوری در میان زنان روستایی انجام می‌دهند. به‌عنوان نمونه سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO) درخصوص توسعه کسب‌وکارهای تجاری و بازرگانی بخش کشاورزی پروژه‌های مختلفی را در جهان اجرا کرده که یکی از آنها در کشور «مالی» و برای زنان روستایی بوده است. این پروژه چهار سال طول کشیده و در سال ۲۰۱۲ پایان یافته است. پروژه اخیر با هدف توسعه ظرفیت تولیدی و بازاریابی محصولات کشاورزی، تسهیل دسترسی به اعتبارات و بازار و تجهیزات و افزایش درآمد برای زنان کشورهای جنوب صحرای آفریقا بوده است. دستاوردهای حاصل از این پروژه را می‌توان در موارد متعددی خلاصه کرد. در حدود ۱۵۶ گروه زنان سازماندهی شده‌اند و بیش از ۳۰ تن میوه‌های مغزدار شش (دانه روغنی در آفریقااست که از آن برای صابون‌سازی و... استفاده می‌کنند)، ۳۷ تن میوه پسته و ۱۰ تن بادام‌ها و گردوهای (shea nuts) را برای مرکز فراوری ارسال می‌کنند. ۴۵ گروه زنان در کسب‌وکار آموزش داده شده که درمجموع هزارو ۲۰۰ زن روستایی است. یونسکو به آموزش فناوری، مدیریت تولید، فروش و فناوری اطلاعات و دسترسی به بازارهای بین‌المللی پرداخته است. از دستاوردهای دیگر این پروژه، افزایش تولید میوه شش بوده به‌طوری‌که در سال ۲۰۱۱، دو برابر شده و از رقم ۱۵ هزار کیلو به رقم ۳۰ هزار کیلو در سال رسیده است.

در حال حاضر مرکز دیویلا (Dioila) در حدود ۲۰ زن روستایی استخدام کرده که به فراوری میوه شش می‌پردازند. این گروه، میوه خود را از دوهزارو ۵۰۰ زنی که در ۲۲ روستا زندگی می‌کنند، خریداری می‌کنند. تا یک سال پیش، این مرکز صدکیلوگرم صابون در روز تولید می‌کرد که با کمک این پروژه، هم‌اکنون ۶۰۰ کیلوگرم در روز صابون تولید می‌کند. هدف این مرکز بر افزایش کیفیت، کمیت محصول و علاوه بر آن، فراهم‌سازی زندگی بهتر برای نیروی کار خود یعنی زنان روستایی است. تجارب جهانی حاکی از آن است زنان روستایی نقش مهمی در تولید و امنیت غذایی دارند، اما مشکلات متعددی در هر کشور به‌ویژه در زمینه دسترسی به منابع مالی، بازار، آموزش و فرصت‌های اقتصادی دارند که رفع موانع موجود و توانمندسازی زنان روستایی می‌تواند راهکاری برای افزایش رفاه خانوار روستایی و توسعه امنیت غذایی جهان باشد.

خبر ویژه

توسعه میادین مشترک، اولویت وزارت نفت

همه تلاش‌ها بر تسریع در بهره‌برداری به‌موقع از همه طرح‌های میدان پارس جنوبی قرار دارد و با توجه به اینکه میادین پارس شمالی، گلشن و فردوسی صرفا به ایران تعلق دارد و شامل میادین مشترک نیست، در شرایط فعلی دارای اولویت توسعه نیست. وی با اشاره به مذاکرات انجام‌شده درباره توسعه میدان آزاد ۸، گفت: مذاکرات طرف ایرانی و هندی تا رسیدن به نتیجه قابل قبول درباره تعیین‌تکلیف این میادین مشترک ادامه دارد. شعبانپور با اشاره به میزان نهایی تولید گاز در افاق چشم‌انداز توسعه پارس جنوبی، بیان کرد: با اتمام همه طرح‌های پارس جنوبی و افزایش تدریجی تولید گاز، ظرف سه سال آینده، ظرفیت تولید از این میدان به ۸۰۰ میلیون مترمکعب در روز خواهد رسید.وی با بیان این مطلب که شرکت نفت‌وگاز پارس یکی از شرکت‌های زیرمجموعه شرکت ملی نفت است که پس از انعقاد قرارداد توسعه، مدیریت اجرای

مدیرعامل شرکت نفت‌وگاز پارس هم‌زمان با آغاز هفته دولت گفت: با افزایش صد میلیون مترمکعبی گاز از پارس جنوبی تا اوایل سال ۹۶، ظرفیت تولید از این میدان به ۵۲۰ میلیون مترمکعب در روز می‌رسد. او با بیان اینکه در سه سال گذشته بیش از ۱۵۰میلیون مترمکعب به ظرفیت برداشت گاز از پارس جنوبی افزوده شده، بیان کرد: هم‌اکنون ۴۲۰ میلیون مترمکعب گاز در پارس جنوبی تولید می‌شود.وی اظهار کرد: با راه‌اندازی پنج فاز ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰ و ۲۱ و افزایش صد میلیون مترمکعبی گاز از پارس جنوبی تا اوایل سال ۹۶، ظرفیت تولید از این میدان به ۵۲۰ میلیون مترمکعب در روز رسیده و عملا در برداشت گاز با کشور قطر برابر خواهد شد.شعبانپور با بیان اینکه دستاوردهای حاصل‌شده در میدان مشترک پارس جنوبی نشان‌دهنده این واقعیت است که اقتصاد مقاومتی در این میدان عملیاتی شده، خاطرنشان کرد: در شرایط کنونی